

Et faseskifte ryster Verden – nu er det LaRouche-tid

Den 1. oktober (EIRNS) –Den 1. oktober markerer 70-årsdagen for oprettelsen af Folkerepublikken Kina. Beijing var scenen for en ekstraordinær festligholdelse med over en million mennesker til stede for at ære den mest spektakulære transformation af en nation i historien. Enkle statistikker viser transformationen – mellem 1949 og i dag er den forventede levealder steget fra 35 til 77 år, spædbørnsdødeligheden faldet fra næsten 250 pr. 1000 – en fjerdedel af alle fødte – til mindre end 10, og analfabetismen er faldet fra 80% til under 1% , hos alle undtagen de ældre.

Og alligevel ignorerer det vestlige etablisement denne forbløffende præstation for i stedet vidt og bredt at 'broadcaste' den voldelige farverevolution, som de selv har finansieret og sat i gang i Hong Kong. I dag satte pøbelen ild til, lukkede ned for og skamferede flere undergrundsstationer og regeringsbygninger, kastede Molotov-cocktails mod politiet og "lykkedes" til sidst med at få "blod på skjorten", som de ønskede, da en maskeret ung, der svingede et jernrør mod en politimand, blev skudt, og befinder sig i kritisk stand i skrivende stund. Hensigten er et regimeskifte i Beijing, idet man prøver at sælge løgner om et umenneskeligt diktatur, der undertrykker sit folk.

Amerikanere, der falder for denne linje i pressen, må reflektere over det faktum, at de samme mennesker, fra både det neokonservative-"højre" og neoliberale "venstre", der driver denne regimeskifte-operation mod Kina under det falske råb om "demokrati", er nøjagtigt de samme mennesker, der kører regimeskifte-operationen mod De Forenede Stater, og hektisk forsøger at få præsident Donald Trump fjernet fra embedet, før det forestående økonomiske sammenbrud rammer det vestlige finansielle system. Begge operationer drives fra London. De

liberale medier, der falbyder løgnene bag rigsretssagen mod præsident Trump, priste i dag åbent den krigsførende John Bolton for hans angreb på Trump for ikke at starte en krig mod Nordkorea, snarere end at forhandle om en fredelig afvikling af atomvåbnene. Sandelig nogle underlige sengekammerater, men ingen overraskelse for dem, der forstår det britiske imperiums 'gang-countergang'-metodik, som længe har været udstillet på EIR's sider.

Det amerikanske folk lugter denne lunte. En faseændring fejer gennem den amerikanske psyke, en forandring, som LaRouche-organisatorerne genkender og mobiliserer over hele landet. Processen med rigsretssag er en panikindsats for at forhindre Trump og hans justitsminister William Barr i at afsløre det forræderiske kupforsøg, der ledes af Obama-administrationen og dets korrupte efterretningsteam, dirigeret af Christopher Steele og hans overordnede i Storbritanniens MI6 og GCHQ (General Communication Head Quarter er den britiske pendant til NSA i USA, red.). Mandag aften identificerede senator Lindsey Graham denne britiske fjende – "Hvis man er bekymret over, at udenlandske mennesker er involveret i vores valg," sagde Graham, "burde man bekymre sig om, at Christopher Steele er ansat af det Demokratiske Parti."

Det amerikanske folk vil heller ikke købe den idé, der tilbydes af den patetiske Greta Thunberg og hendes økofascistiske sponsorer. Hvad de muligvis ikke forstår helt så godt, er, at dette klimahysteri drives af City of London og deres agenter på Wall Street. I dag oprettede Bank for International Settlements (BIS), centralbankernes centralbank', et 'initiativ for grønne obligationer' for at facilitere "forgrønnelsen af finanssystemet", der er sat i gang under ledelse af chefen for Bank of England Mark Carney. Basis for "risikostyring" under denne monstrøse ordning er ikke levedygtigheden af et industri- eller landbrugsprojekt, men hvor meget CO2 der genereres af investeringen. Med andre ord skal investeringer i stort set ethvert moderne industri

eller landbrugsprojekt således straffes, – at de helt skæres væk.

Trump har forpligtet sig til internationalt samarbejde i regi af Månen-Mars missionen. Ligesom Kina, Rusland, Indien og de fleste af udviklingslandene har han ikke til hensigt at begå økonomisk selvmord ved at bremse udvikling af fossilt brændstof. I denne uge sendte han chefen for Det Hvide Hus' Kontor for 'National Drug Control Policy' til Kina, hvor de to nationer blev enige om at et tæt samarbejde om at bekæmpe fentanyl-krisen og anden narkotikahandel. Denne form for internationalt samarbejde, der er baseret på ægte videnskab, reelle fremskridt og befolkningens reelle fysiske og mentale sundhed, er faktisk midlerne til at besejre det britiske imperiums planer om folkedrab. Imperiet er bange for at Trump – når boblen brister, hvilket er nært forestående – vil vedtage det fulde LaRouche-program for at gendanne et system efter Hamiltons principper og forene verden i ånden af 'Den Nye Silkevej'. Vi må sikre os, at deres frygt går i opfyldelse.

Vil rigsretssagen sætte en stopper for Artemis, eller sætter vi en stopper for kuppet?

Den 30. september (EIRNS) – Finansieringen for finansåret 2020, der skal påbegynde optrapningen af Månen-Mars-missionen – projekt 'Artemis' – hen imod menneskets tilbagevenden til Månen i 2024 – forbliver fortsat usikker, da det pågældende

regnskabsår begynder på tirsdag. En hurtig overvindelse af demokraternes pseudo-rigsretssag mod præsident Donald Trump og det Britiske Imperiums kup, som ligger bag den, kan afgøre hvorvidt Månen-Mars-missionen kan sættes i gang.

Det Hvide Hus og NASA-administratør Jim Bridenstine gør det klart, at hvis amerikanere skal være tilbage på Månen inden denne tidsfrist, skal 'rumkoloniserings'-delen af NASA-budgettet på 5 mia. dollars øges til 6,6 mia. dollars i finansåret 2020, alene som en "udbetaling" på den langt større finansieringsrunde, der bliver nødvendigt i de fire følgende regnskabsår.

EIRs forståelse er, at Repræsentanternes Hus alene dækkede NASA ind med en forlængelse frem til starten af Kongressens 'Thanksgiving'-feriedag den 20. november, hvilket ikke tilføjede noget til budgettet for den menneskelige udforskning af rummet. Senatet er tilsyneladende blevet udsat i to uger fra fredag den 27. september uden at have stemt om en NASA-bevilling; men Senatets bevillingsudvalg hævdede den 26. september hævet [budgettet for] rumforskning til 6,2 milliarder dollars fra 5 milliarder dollars i finansåret 2019, og det afventer en afstemning i hele Senatet. Omkring 745 millioner dollars af denne stigning var til det hidtil egentlig nye element i Projekt Artemis, det nye bemandede Måne-landingsfartøj; dette er flere hundrede millioner mindre end det, der som minimum er behov for, og ser ud til at udgøre den største del af efterslæbet. Ud over den fulde Senats-afstemning udestår behandlingen i konferenceudvalget med de vidt forskellige holdninger af hhv. Senatet og Repræsentanternes Hus.

Administratør Bridenstine og andre NASA-embedsmænd, der er direkte involveret i udviklingen af landingsfartøjet, har sagt, at dette efterslæb skal indhentes inden udgangen af kalenderåret for at holde opstarten af Projekt Artemis på tidsplanen. Med hensyn til at skaffe flere midler fra kommercielle virksomheder eller udenlandske partnere for at

kompensere for utilstrækkelig amerikansk finansiering, udsendte NASA-chefen en skarp besked på Twitter søndag vedrørende SpaceX-selskabets afsløring af udviklingsprogrammet for dets 'Mars Starship'.

Bridenstine sagde: "Jeg ser frem til SpaceXs bekendtgørelse i morgen [mandag den 30. september]. I mellemtiden er 'Commercial Crew'-programmet år bagefter tidsplanen. NASA forventer at se det samme niveau af entusiasme fokuseret på de amerikanske skatteyderes investeringer . Det er tid til at levere [varen]." Tweeten var ikke en irettesættelse af SpaceX, men en stærk besked til Kongressen, og en indikation af, hvor eksistentiel finansieringen er for opstarten af Projekt Artemis.

I de nu tre år med kupforsøget mod præsident Trump under ledelse af britisk efterretningstjeneste, er den seneste fase med pseudo-rigsretssagen (en forespørgsel om en rigsretssag bestilt af Speakeren (Nancy Pelosi, red.) uden den påkrævede afstemning i Repræsentanternes Hus) en satsning på, at den samlede indflydelse af de nationale mediers koordinerede "informationskrigsførelse" kan bringe offentligheden til at tolerere et panik-løb fra Repræsentanternes Hus mod en faktisk rigsretssag. Hvis de vigtigste Demokrater i Repræsentanternes Hus mener at satsningen vil fungere, vil de modsætte sig "at give præsidenten noget", inklusiv Månen-Mars-eventyret.

Men dette kup mod Trump er af samme format, og udspringer fra de selvsamme kræfter i CIA og FBI, og af de samme årsager (den britiske efterretningstjenestes interesser), som den dengang uhørte forfølgelse og anklage mod økonom og statsmand Lyndon LaRouche i 1980'erne, hvor LaRouche havde opnået international respekt og indflydelse, og [opbygget] en stærk amerikansk græsrods-bevægelse.

LaRouche-bevægelsen af i dag står således i en enestående position til at ødelægge dette meget sårbare rigsrets-kupforsøg, sideløbende med indsatsen for renselse af Larouches navn. Hvis kuppet afværges, vil vi kunne se, at Kongressen

bliver presset hårdt fra flere sider for at finansiere præsident Trumps Månen- Mars vision, som blev mødt med amerikanernes begejstring og optimisme.

Panik på Wall Street, fare for krig – der er ingen tid at spille for det nye paradigme

Den 18. september (EIRNS) – Interbankudlånssystemet eksploderede næsten tirsdag med interbankudlånsrenter (normalt fastholdt af den amerikanske centralbanks sats, som lå mellem 2,0% og 2,25% den 17. september) eksploderet til 10% på grund af manglende likviditet på obligationsmarkederne. Da rentesatserne falder til næsten nul – eller endda er negative – vil spekulanter (eufemistisk kendt som “investorer”) snarere spekulere i derivater end at købe lavt forrentede obligationer.

Federal Reserve dumpede for første gang siden panikken i 2008-09 over 128 milliarder dollars i banksystemet for at holde tingene oven vande – men det er muligvis ikke nok til at dæmme op for tidevandet. Desuden sænkede Centralbanken, som forventet, også i dag centralbankens rente med en kvart procent, men gik ikke over forventningerne for at reagere på panikken – dvs. ingen ny kvantitativ lempelse. Der kan være behov for mere papir for at bremse det uundgåelige styrt, som præsident Donald Trump kræver af centralbanken, men intet mindre end en Glass/Steagal-omstrukturering af hele banksystemet kan løse problemet.

Dertil kommer faren for krig. Udenrigsminister Mike Pompeo er i Saudi-Arabien, hvor nogle embedsmænd, amerikanske og saudiske, forsøger at bebrejde Iran for angrebet på Aramco-oliefaciliteterne. Præsident Trump har insisteret på, at han ønsker at undgå en krig, at der er "andre muligheder", og meddelte udelukkende at nye sanktioner ville blive indført mod Iran.

I mellemtiden nærmer den politiske situation i både Storbritannien og Israel sig kogepunktet. Bibi Netanyahu lykkedes ikke med at få flertal ved genvalget i det nationale valg i går, og hverken han eller hans primære modstander, Benny Gantz, har mandaterne til at danne en regering. I England hører Højesteret vidnesbyrd om to sager, der anklager premierminister Boris Johnson for at lyve (for dronningen, intet mindre!) om hans hensigt med at suspendere Parlamentet. Brexits skæbne er stadig uvis, mens tidsfristen den 31. oktober nærmer sig.

Og i Washington er den amerikanske kongres og medierne vært for og lovpriser både Joshua Wong, vidunderdrengen fra Hongkong, sponsoreret af kredsene i London og Washington, der står bag politikken for regimeskifte for at destabilisere Kina, og Greta Thunberg, den misbrugte teenager, som bliver fremvist over hele verden med en dommedagsmeddelelse om, at verden vil gå under om 12 år, hvis industrielt fremskridt ikke straks vendes.

Barack Obama inviterede den patetiske Greta Thunberg til sin residens i Washington, hvor han erklærede, at han og Thunberg "er et team", hvorved han afslører for verden, hvad LaRouche-bevægelsen altid har vidst – at Obama har støttet det racistiske, folkemorderiske vanvid fra det Britiske Imperiums øko-fascistiske krav om at føre verden tilbage til et primitivt energiregime med solcellepaneler og vindmøller, der kun ville være i stand til at opretholde en lille del af den nuværende menneskelige befolkning.

Tiden er knap, men potentialet for revolutionerende

forandringer har dog aldrig været større. Den kinesiske premierminister Li Keqiang er i Moskva, hvor Kina og Rusland har aftalt en dramatisk udvidelse af handel og samarbejde inden for videnskabelige projekter, herunder oprettelsen af et fælles rumforskningscenter for Månen og det ydre rum. I sidste uge i Xi'an påpegede Helga Zepp-LaRouche, der repræsenterede Tyskland på Euro-Asia Economic Forum i 2019, det internationale samarbejde inden for rumforskning og bælte- og vejprojekter på Jorden, som de nødvendige midler til fred, mens Frankrig og Italien også var repræsenteret af venner fra LaRouche-bevægelsen, Jacques Cheminade og Nino Galloni.

NASA's administrator, Jim Bridenstine, har insisteret på, at internationalt samarbejde er centralt i det historiske Måne-Mars-projekt, der gennemføres af Trump-regeringen, og i sidste uge fortalte han LaRouche-organisationens talskvinde, Kesha Rogers, at han gerne vil hjælpe med i vores kampagne for at intervenere på universitetsområder rundt om i verden, for at bibringe rumprogrammets optimisme til den næste unge generation – at "Fornuftens Tidsalder er ude blandt stjernerne".

Fornuftens tidsalder er ude blandt stjernerne : LaRouche skabte 'fire love' for at nå derud.

Den 11. september (EIRNS) – Aktivister og tilhængere af LaRouche-bevægelsen besøger i denne uge skoler og

universiteter i hele verden – snesevis af dem alene i USA – for at inspirere de mest eftertænkssomme unge med det glade løfte om menneskehedens fremtid i rummet og for at mobilisere dem til at hjælpe med at gøre det til virkelighed. Dette er dage med aktioner den 10. september og den 12. september, som opfordret i Helga Zepp-LaRouche's globale skrivelse, Link: "International opfordring til ungdommen: Fornuftens tidsalder er ude blandt stjernerne!"

Denne mobilisering er i symbiose – drevet og styret af – det amerikanske rumfartsagentur NASAs Månen-til-Mars "Artemis Projekt", potentielt dets første rigtige nationale mission siden "Apollo-programmet" af præsident John F. Kennedy. Og meget mere: Kinas første udforskning af bagsiden af Månen nogensinde; Indiens ambitiøse, nyligt blomstrende rumprogram med opsendelser til Månen, Mars og andre planetariske missioner og samarbejder med både Japan og Rusland. En ægte tidsalder med rumrejser af den menneskelige race og en fornuftens tidsalder i menneskelige anliggender kunne nu tage sin begyndelse. Meget belejligt, afskedigede præsident Donald Trump, i disse aktionsdage, sin krigs-høg, den nationale sikkerhedsrådgiver – for som en kommentator udtrykte det, "Dette var frem for alt gode nyheder for ungdommen", det er dem, der er blevet sendt ud for at kæmpe de uendelige og frugtesløse krige for regimeskifte.

Et forceret program, et andet "Apollo-program", til udforskning af rummet kan ikke gennemføres uden de fire økonomiske love, der er foreslået af Lyndon LaRouche i 2014. De "starter" med en genoptagelse af Glass-Steagall-loven for at beskytte kommerciel bankvirksomhed og opsparing mod Wall Streets spekulationer; og oprettelsen af nationale bankinstitutioner efter Alexander Hamiltons model.

Men LaRouche beviste allerede i 1972, at der ikke er nogen grænser for vækst i hans bog af samme titel. Menneskeheden i rummet er frem for alt ubegrænset.

Først må vi beslutte at hævde den menneskelige "udenjordiske

forpligtelse" og blive et rumfarende folk blandt rumfarende nationer – derefter skal vi revolutionere vores strømkilder og industri, LaRouche's fjerde lov, og udelukkende Hamiltoniske kreditinstitutter kan yde kreditten til den revolution, hans tredje lov.

Sagt på en anden måde: Hvis millioner af unge mennesker overbeviser nationen om at udføre nye og ekstraordinære missioner i rummet, vil mindst nogle tusinder af deres forældre og bedsteforældre finde ud af, hvordan man får sendt dem derhen. "Hamiltonisk" kreditpolitik kan gøre det, og de vil gerne anvende den.

En national bank for infrastruktur og produktion vil ikke tildele NASA sit budget – at afslutte krige for regimeskift, vil gøre det meget enklere. Men en sådan bank vil deltage i private bankers udlån til de bogstaveligt talt titusindvis af virksomheder, der trækker på samme hammel, hvilket gør denne produktive kreditstrøm langt lettere. Og på denne måde, vil det effektivt "låne" NASA en del af dets fremtidige budgetter til at betale disse virksomheder.

Aktionsdagen den 12. september vil være mere internationalt favnende end den første. Samarbejde mellem mindst fire eller flere rumfartsnationer – USA, Rusland, Indien og Kina først og fremmest – er afgørende for denne store opgave. Midt i alt dette, bliver disse nationer nødt til at skabe et nyt internationalt kredit- og valutasystem til fremme af teknologiske fremskridt og udvikling overalt – et nyt Bretton Woods system. Dette er missionen med aktionsdagene. Se også LaRouche PAC underskriftsindsamlingen "Vi forpligter os til Månen-Mars-missionen

(<http://schillerinstitut.dk/si/2019/08/larouchepac-underskriftsindsamling-vi-forpligter-os-til-maanen-mars-missionen/>) og den ledsagende skrivelse, "Vi forpligter os til Månen-Mars-missionen: The True Spark for Changing the Culture", tilgængelig på lpac.co/moon.

**POLITISK ORIENTERING den 10.
september 2019:**

**Trump fyrer Bolton. Åbner det
det op for ny amerikansk
politik?**

**Verden behøver udvikling ikke
økofascisme. Se også 2. del
(7. min.)**

Med formand Tom Gillesberg

Video 2. del:

Lyd:

Her er vores aktionsuge flyveblad. Del det gerne ud på tryk
eller elektronisk.

Download (PDF, Unknown)

I dag: En international opfordring til handling for menneskeheden for at se mod stjernerne, på seks kontinenter.

Den 9. september (EIRNS) – I dag, tirsdag den 10. september, er den første af to “aktionsdage” i denne uge, arrangeret af det Internationale Schiller Institut. Arrangørerne på seks kontinenter (Schiller Instituttet har ikke oprettet en organisation i Antarktis – endnu) distribuerer “International opfordring til ungdommen: Fornuftens tidsalder er ude blandt stjernerne!” skrevet af Schiller Instituttets grundlægger og præsident Helga Zepp-LaRouche (se EIR Daily Alert #175, onsdag den 4. september, for den fulde tekst), oversat til ni sprog, til universitets områder med opfordring til den kommende generation om at afvise den anti-videnskabelige og anti-humane dommedagskult, der fremmer løgneren om menneskeskabte klimaændringer og vende deres øjne og deres kreative potentiale mod stjernerne. Det er der, at sindets øje kan tyde menneskeheden skæbne – at bringe herredømmet over Jorden, solsystemet og universet og beherske det og deltage i udfoldelsen af dette univers på vegne af alle fremtidige generationer.

Schiller Instituttets kor i New York fremskyndede denne søgen efter sandhed og skønhed og opførte i søndags værker af Bach, Brahms, Schubert og flere afroamerikanske spirituals, for at ære de døde og de levende på årsdagen for d. 11/9. Det presserende i denne opgave kan ikke overdrives. Manhattan vil opleve et angreb af vanvid i løbet af september måned. “Klimastrejke” ugen, den 20. – 27. september, bringer anarkister og grønne til Manhattan for at demonstrere ved FN i

generalforsamlingens åbningsuge, hvilket fører til et "internationalt oprør" mod videnskabelig og industriel fremgang, der begynder 7. oktober, organiseret af det økofascistiske Extinction Rebellion, grundlagt og ledet af den psykedeliske stofmisbruger og promotor Gail Bradbrook.

Det misbrugte barn, Greta Thunberg, fra Sverige – brugt af den økofascistiske bevægelse til at overbevise børn og forstyrrede voksne om, at verden snart vil gå under, hvis der ikke straks sker en ende på menneskets fremskridt – vil også være i New York til den psykologiske happening "massefald". Bill McKibben, hvis "www.350.org" forkynder dommedagsbudskabet i 188 lande, mobiliserer folk til at komme til New York, pralende med, at de nu har tvunget finansielle institutioner til at opgive for 11 billioner dollars fra de fossile brændstofindustrier.

Og det skal bemærkes, at børneaktivisten Joshua Wong fra Hong Kong også vil være på Manhattan samtidig som klimaaktivisterne. Det var Wong, der som 17 årig blev kronet som "lederen" af farverevolutionen i Hong Kong i 2014, kaldet "Occupy Central", og som blev valgt igen i år (af National Endowment for Democracy og elementer i det amerikanske Udenrigsministerium) til at være den formodede "leder" af dette års stadig igangværende farverevolution i Hong Kong, fase II. Dette er ikke en tilfældighed. Man bør heller ikke blive overrasket over, at klimasvindlerne og regimeskiftekunstnerne kontrolleres af de samme interesser – de finansielle herrer i City of London og Wall Street, det døende Britiske Imperium.

Det er menneskehedens fælles mål, der kan og skal forene suveræne nationer for at besejre dette imperium. De rumfarende nationer, især USA, Rusland, Kina og Indien, er også de førende nationer, der nægter at underkaste sig den vanvittige opfattelse, at vi skal stoppe med at anvende fossile brændstoffer, samtidig med at de fremmer udvidelsen af kernekraft og udviklingen af fusionsenergi. Dette er det

afgørende øjeblik for menneskeheden. Konfucius elskede at recitere et digt fra "Book of Songs" der kan oversættes:
Hvad siger himlen?
Går de fire årstider videre,
Og alle ting bliver til?
Hvad siger himlen?

Det 'springende punkt' har indfundet sig – nu er det LaRouches tid

Den 1. september (EIRNS) – Som vi går ind i september måned, har kriserne, som rammer enhver verdensdel og alle dele af samfundet, skabt en tilstand som den der er beskrevet af Dickens i hans roman om den franske revolutions æra: "Det var de bedste tider, det var de værste tider, det var en tidsalder for visdom, det var en tidsalder for tåbelighed, det var troens epoke, det var vantroens epoke, det var lysets sæson, det var mørkets sæson, det var håbets forår, det var fortvivlelsens vinter... "

Bank of Englands bankdirektør, Mark Carney, forberedte sig på den uundgåelige finanskrise, der sandsynligvis vil eksplodere i efteråret, ved at foreslå den vanvittige "løsning" til sine kolleger på mødet i Jackson Hole med at skrotte dollaren og vende sig til kryptovalutaen "libra", der blev sat i spil af Facebook og herrerne i det døende vestlige finanssystem, mens den tidligere direktør for New Yorks centralbank Bill Dudley

sluttede sig til House of Lords (det britiske overhus, *red.*) med kravet om, at de selvsamme herrer skal gøre alt, hvad der er nødvendigt for at stoppe et genvalg af Trump.

I mellemtiden vil New York i september blive belejret af FN's klimakvaksalvere og deres jakobinske gadepøbel, ledet af det patetiske, misbrugte barn Greta Thunberg og LSD-misbrugerne i 'Extinction Rebellion', der kræver et ophør af menneskeligt fremskridt og affolkningen af den menneskelige race.

Og samtidigt forbereder Israel sig på en invasion af Libanon og muligvis endda Iran, mens amerikansk/britisk-finansierede og trænede jakobinere i Hongkong bruger massevold og undergravende virksomhed i håb om at fremprovokere en militær konfrontation mellem USA og Kina.

Og alligevel er USA's præsident åbent imod Federal Reserves kontrol over den amerikanske økonomi og WTO's undergravning af suverænitet; kræver åbent afslutningen af britisk inspirerede neokoloniale krige, og søger en tilbagetrækning fra dem der er startet af Bush og Obama; og afviser endvidere åbent klimafanatikerne falske videnskab. Hvorfor har han ikke været i stand til at gennemføre sine intentioner?

Her er det, at renselsen af Lyndon LaRouches navn er altafgørende. LaRouche identificerede Federal Reserves onde og forfatningsstridige karakter allerede i 1950'erne og fordømte WTO, da den blev grundlagt i 1990'erne som et angreb på suverænitet og udvikling; afslørede den antividenskabelige og den antihumane grønne bevægelse, da den opstod fra den racehygiejniske bevægelse efter 2. Verdenskrig; afslørede briterne rolle i at bruge USA som en "dum gigant" til at udkæmpe dens koloniale krige, startende med Vietnam-fiaskoen i Sydøstasien og fortsættelsen med Bush-Obamas krige i Sydvestasien.

Vigtigere er det, at LaRouche også fremsatte de nødvendige løsninger på disse katastrofer – løsninger som præsident

Donald Trump hidtil ikke har fået fat i, enten fordi han ikke fuldt ud har forstået deres presserende karakter, eller fordi han gentagne gange, og magtfuldt, er blevet blokeret i sine bestræbelser på at gennemføre dem.

Det ene område, hvor Trump har haft succes med at vende undergravningen af amerikansk videnskab og teknologi, ligger i hans 'Kennedy'ske' erklæring om et lynprogram for at vende tilbage til Månen i 2024 og forberede koloniseringen af Månen og en mission til Mars. Underskriftsindsamlingen fra LaRouchePAC (se "Vi forpligter os til Måne-Mars-missionen" på LaRouchePAC Action Center websiden), der opfordrer til at støtte denne mission, går imidlertid videre end Trumps erklæring om at foretage de nødvendige foranstaltninger for at missionen skal lykkes: et lynprogram til udvikling af fusionskraft til fremdrivning af rumfartøj for at kunne rejse til Mars; bringe alle de rumfarende nationer sammen for at opnå tilslutning til både rummissionen og fusionsindsatsen; og at "reformere eller eliminere de spekulative og rovgriske aspekter ved det internationale finansielle system", for at skabe de nødvendige kreditmekanismer til disse projekter.

Samarbejde mellem disse rumfarende nationer er kernen i LaRouches løsning på den globale krise – tilsammen vil USA, Rusland, Kina, Indien, Japan, og de europæiske kredse, der stadig er forpligtet til videnskabeligt fremskridt, ikke alene kunne indfri den "udenjordiske forpligtelse" til menneskelig udvikling af solsystemet og hinsides, men også repræsentere den nødvendige politiske kraft til at afslutte tyranniet af det britiske finansielle system og dets imperium ved at oprette et Nyt Bretton Woods-kreditsystem til at opbygge verden, som det kinesiske Bælte og Vej har vist. Det kunne redde landene i den avancerede verden fra depressionen og forfaldet, som de står overfor i dag på grund af City of Londons og Wall Streets bankerotte spillebuler.

Trump har kapaciteten til at forelægge hele dette program for det amerikanske folk ved at erklære frifindelsen af Lyndon

LaRouche, som selvfølgelig blev beskyldt og retsforfulgt på et falsk grundlag af nøjagtigt de samme personer og institutioner, der nu er blevet afsløret for deres forræderiske bestræbelser på at afsætte selve præsidenten gennem "Russiagate" og andre ulovlige midler. Alt dette er både presserende og umiddelbart muligt. Selvom det af pessimister betragtes som "de værste tider", er det op til os som "vores nations patrioter og verdensborgere" at skabe den bedste af alle mulige verdener.

Kampen er i gang

Den 29. august (EIRNS) – At vente med at sætte alt ind i kampen for LaRouches genoprettelsesprogram indtil det næste finansielle krak rammer, ville være at vente for længe. Hvis vi skal lykkes – og der er simpelthen ikke andet valg end at lykkes – må vi begynde nu, i dag. I løbet af de kommende dage og uger vil fremlægge dette program, ikke kun til den føderale kongres, men til delstatslige lovgivende myndigheder, amtsråd og byråd samt fagforeninger og andre grupper. Alle demokratiske præsidentkandidater må tage stilling til det. Vi vil gøre alt dette for at sikre, at LaRouches genopretningsplan bliver vedtaget som lov under den nuværende præsident, med hans støtte, før verden bliver kastet ud i en ny, værre depression, end den der begyndte i 2007-08.

Hvis denne nye depression får lov til at bryde ud, sammen med de krige der sandsynligvis vil ledsage den, hvad vil der være tilbage af menneskeheden, før det slutter? Det er der i virkeligheden ingen der ved.

Genopretningsplanen er afhængig af den påviste ekspertise af verdens mest fremtrædende økonomiske prognosemager i det 20. og 21. århundrede til dato, afdøde Lyndon H. LaRouche, Jr. (1922-2019). Det er vigtigt at mestre det grundlæggende. Vi vil befordre denne proces på enhver måde.

Der er to overlappende områder involveret: nationalt og internationalt. Den indenlandske del blev opsummeret af LaRouche i hans "Fire nye Love" af 8. juni 2014. (Se "The Four New Laws To Save the U.S.A. Now! Not an Option: An Immediate Necessity," EIR, June 13, 2014.)

Selv om artiklen har meget vidtrækkende implikationer, er den kun tre til fire sider lang, og bør læses sammen med nærværende leder. Men for vores formål opsummeres de fire love her: Den første lov er genindførelsen af Franklin Roosevelts Glass/Steagall-lov fra 1933 for at adskille Wall Streets spekulative 'junk'-aktiver fra hvad der skal forblive som et levedygtigt kommercielt banksystem. Kun ærlig bankvirksomhed, ikke spekulation, vil, hvis det skulle vise sig nødvendigt få føderal opbakning. Dette, snarere end den 23 billioner \$ store hjælpepakke til Wall Streets spillegæld, burde have været det første skridt, der blev taget i 2007-08. Denne gang vil de dårlige spille-gældsposter simpelthen blive udskilt, og afskrevet på en måde der ikke skader realøkonomien.

Den anden er "en tilbagevenden til et topstyret og nøje defineret system for nationalbankvæsen", hvilket henviser til modellen for præsident Lincolns "Greenbacks"-politik. Det vil sige, at den kredit, som Federal Reserve og vores nuværende, syge banksystem nægter at yde til brug for industri og landbrug, i stedet leveres til en lav rente af en føderal institution under det amerikanske finansministerium, underlagt den følgende begrænsning.

Den tredje lov specificerer "brugen af det føderale kreditsystem til at skabe en udvikling med højproduktive forbedringer af beskæftigelsen, med det formål at øge den

fysisk økonomiske produktivitet og levestandard for personer og husholdninger i USA.. ..”

Den fjerde kræver et forceret videnskabeligt program for at opnå kontrolleret termionuklear fusionskraft og en ‘Måne-Mars-mission’, der fører til menneskelig kolonisering af Mars. Kun sådanne videnskabelige lynprogrammer kan gennem videnskabelige og teknologiske afkast tilvejebringe de spring i produktiviteten, som kan genoplive vores økonomi efter årtiers forfald. (Samtidig giver det anledning til lynprogrammer for uddannelse af vores stort set ødelagte ungdom og vores arbejdsstyrke.)

Den internationale komponent af LaRouche-planen er integreret som en uadskillelig del af den. Den kræver, at de fire stormagter, USA, Kina, Rusland og Indien, indleder oprettelsen af et nyt globalt kreditsystem (ikke monetært, men kreditsystem) til erstatning for det forføjlede, spekulative finanssystem i London, Wall Street og IMF. LaRouche kaldte dette ”Det Nye Bretton Woods-system”, fordi det genoptager den hensigt, som Franklin Roosevelt havde med det oprindelige Bretton Woods-system, samtidig med at det også tager ved lære af de fejl, der blev begået dengang. Systemet vil især være orienteret mod udviklingskreditter, der tillader massiv højteknologisk kapital-vareeksport fra den ”avancerede” sektor til udviklingslande. På denne måde vil begge sektorer i fællesskab blive velstående, som Roosevelt havde til hensigt. Ellers vil det, som i det oprindelige Bretton Woods, være et system baseret på guldreserver, og relativt faste, dollarbaserede, valutapariteter – uden hvilke langsigtede kreditter med lave renter er umulige.

De fleste (men ikke alle) nutidige historikere er blinde for de rigelige beviser på, at hele Roosevelts indfaldsvinkel begyndte med disse spørgsmål om international udvikling. En større artikel planlagt til den kommende udgave af EIR den 6. september vil sætte dette på plads.

Alt imens vi kæmper for denne LaRouche-plan, vil vi i de samme institutioner fortsætte kampagnen for en renselse af LaRouches navn og frifindelse fra de falske anklager, som han i 1988 blev dømt og fængslet i fem år for.

Efter otte præsidentkampagner med adskillige tv-informationsindslag, kombineret med masse-cirkulation af nogle af hans skrifter og de store mediers dæmonisering af ham – medier, som ikke desto mindre insisterede på, at han var “ubetydelig” – har Lyndon LaRouche en massiv støtte i USA. De ‘99 %’ af disse tilhængere er ikke medlemmer af nogen organisation, som er offentligt forbundet med LaRouche, men de har en tendens til at være de organiske ledere blandt deres venner og medarbejdere. Sammen med disse ældre generationer bliver studerende på universitetsområder på ny gjort bekendt med LaRouches ideer.

Nu er tiden inde til, at ældre veteraner deltager sammen med unge rekrutter i den form for ubønhørlig, uindskrænket kampagne, som sjældent, hvis nogensinde tidligere, er set i dette land. En kampagne vi skal vinde på trods af alle odds.

Helikopterpenge og grøn økonomi vil ikke finansiere Måne-Mars-missionen, Artemis

Den 28. aug. (EIRNS) – Den amerikanske præsident Donald Trump og den britiske premierminister Boris Johnson opfordrer begge til massive infrastrukturelle og industrielle udviklingsprojekter for deres nationer, men begge fortsætter

blindt med at ignorere den, nu meget åbent anerkendte, finansielle sammenbrudskrise, som Europa og USA står overfor. Boris Johnson suspenderede i dag Parlamentet fra den 9. september til den 14. oktober, med "dronningens tale" den sidste dag, hvor den nye regering under Johnson vil annoncere sit program. Ifølge Johnson vil dette omfatte enorme udgiftsstigninger til øgede lønninger, sundhedspleje, teknologi, infrastruktur og mere til. Der nævnes ikke noget om hvorledes programmet skal finansieres, eller det forhold, at City of London og Bank of England i det væsentlige indrømmer, at systemet er bankerot og klar til at bryde sammen, og kræver "helikopterpenge" (som den økonomiske kvaksalver Milton Friedman og tidligere centralbankdirektør Ben Bernanke på bizar vis kaldte det), flere kvantitative lettelser og negative renter, i et hektisk forsøg på at holde tingene oppe i et par uger eller måneder yderligere. Endnu værre er det, at de kræver, at kreditgivning omdirigeres fra produktive investeringer (som udleder kulstof, ikke sandt) til spildte og uproduktive "grønne" molboprojekter.

Desværre kan meget af det samme siges om præsident Trump, der i dag i et tweet roste de negative rentesatser, der nu er gældende i Tyskland: "På G-7 i Frankrig var alle de andre ledere svimle over hvor lave deres renteomkostninger er blevet. Tyskland "bliver faktisk betalt" for at låne penge – NUL RENTE PLUS! Den amerikanske centralbank på bar bund! "Men som Lyndon LaRouche aldrig undlod at påpege, er penge dumme, i modsætning til kredit, der er baseret på skabelsen af en fysisk virkelighed i fremtiden. At pumpe penge ind i et vildt spekulativt system, uden retning, uden at dirigere denne kredit mod et produktivt resultat er årsagen til den voksende krise i det vestlige finanssystem. Det var det geniale i Alexander Hamiltons kreditsystem, som kun anerkendtes af et par værdifulde præsidenter, såsom Abraham Lincoln og Franklin Roosevelt.

Men heldigvis har præsident Trump søsat et hasteprogram for at

vende tilbage til Månen og til at opbygge en industriel kapacitet dér for at forberede en menneskelig kolonisering af Mars – Artemis-projektet. Jack Kennedys Apollo-program skabte et afkast til den reelle økonomi på cirka 14:1, for hver dollar der blev investeret, gennem nye teknologier med anvendelser på tværs af den produktive platform i de nationale og globale økonomier. Det inspirerede en generation af unge til den menneskelige races potentiale, for virkelig at bemægtige sig herredømmet over Jorden og solsystemet. Denne inspiration blev druknet i narkotika, miljøflip, konstante krige og kulturel dekadence, da de britisk-styrede "68'ere" systematisk knuste det amerikanske system gennem den britiske frimarkedsideologiske overtagelse af nationen. "Green New Deal" og fanatikerne bag "Extinction Rebellion" er i dag en ond og folkemorderisk udvidelse af "68ernes" degeneration.

Kan Trumps Artemis genoplive den amerikanske ånd? Hvis verdens rumfarende nationer samles, er det absolut en mulighed. Hvis Rusland, Kina, Indien, Japan og den europæiske indsats i rummet forenes i dette store amerikansk ledede projekt, kan de sammen både erobre rummet for menneskeheden, mens de også samarbejder om at håndtere sammenbruddet af det finansielle system gennem en ny Bretton Woods-aftale – for at vende tilbage til et kreditsystem, eliminere de 1,5 billioner \$ i værdiløs spillegæld og iværksætte en reel udvikling. Kinas Bælte & Vej er modellen der, for udviklingslandene, beviser, at de omsider kan gøre en ende på fattigdom og udvikle sig som moderne industrinationer.

Schiller Instituttet mobiliserer i begyndelsen af september internationale aktionsdage for at bringe hele menneskeheden, især ungdommen, sammen om støtte for Måne-Mars-missionen, for at skue til stjernerne, og for at afvise vor tids flagellanter fra klimaforandringsbevægelsen. Vore børn må ikke misbruges og plages af de psykotiske "dommedagskulter", der nu betragtes, som om de var baseret på videnskab. Vore børn fortjener at blive behandlet med menneskelig værdighed,

med potentialet til at opleve glæden ved kreative opdagelser, og at stræbe efter at bringe udvikling til deres generation og deres efterkommere i løbet af deres korte, men kostbare tid på denne Jord, eller på andre himmellegemer. En fælleserklæring, der oversættes til mange sprog, vil blive uddelt på universiteter i hele Europa, USA, Afrika, Asien og Latinamerika. Det er tid til handling.

NYHEDSORIENTERING AUGUST 2019: Samarbejde om en Måne- Mars-mission eller krig? plus dokumentation

Download (PDF, Unknown)

Indhold:

Et nyt kapitel for menneskeheden:

Principper for en holdbar fremtid, af Helga Zepp-LaRouche

Grønland: Geopolitisk kamplads eller omdrejningspunkt for økonomisk og videnskabeligt samarbejde, af Tom Gillesberg

Vi forpligter os til Måne-Mars-missionen:

Schiller Institut underskriftsindsamling

Homo sapiens extraterrestris: Mennesket er et rumvæsen

Helga Zepp-LaRouches tale på 50-årsdagen for månelandingen ved konferencen: Apollo + 50:

En dialog mellem kulturer om, hvordan man udvikler befolkningen og den produktive arbejdsstyrke i løbet af Jordens næste 50 år.

Menneskehedens udenjordiske forpligtelse: citater fra Krafft

Ehricke, Lyndon LaRouche, Tom Gillesberg, John F. Kennedy,
Harrison Schmitt
Frontalt angreb på vores levestandard:
Multimilliardærer finansierer 'Klimabeskyttere'! af Helga
Zepp-LaRouche

Links til yderligere dokumentation refereret til i
nyhedsbrevet:

Hæfte: We commit to the Moon-Mars mission: the true spark for
changing the culture, LaRouchePAC 2019:

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

Lyndon LaRouche:

1. Video: The Woman on Mars, 1988

Part 1:

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

Part 2:

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

Krafft Ehricke:

1. Forskellige artikler på Schiller Instituttets hjemmeside
2. In celebration of Krafft Ehricke's 100th birthday, 2017

John F. Kennedy:

1. Video: JFK's full speech about space at Rice University.

Harrison Schmidt:

1. Mining the Moon, 2005
 2. Will the United States join the Helium-3 fusion revolution?, 2014
-

Optimismen i LaRouches Fire Love og Trumps Måne-Mars mission

Den 19. august (EIRNS) – En af nationens dominerende nyhedskilder fandt anledning til at undersøge ligheden mellem de grønnes ideologi med “klima-nødsituationen”, der hævder, at mennesker ødelægger Jorden – og gerningsmændene bag masseskyderierne, der mener, at “nødsituationen” opfordrer til at dræbe mennesker. Washington Post bekræftede vores beskrivelse af disse mordere som “økofascister”; og bemærkede, at disse drastiske scenarier for klima-nødsituationen kan medføre, at nogle mennesker foretager “alvorlige handlinger.”

LaRouches politiske aktionsudvalg, (LPAC), har forklaret denne virkelighed i masseomdelte skrivelser for at redde landet fra de katastrofer, som en dyb kulturel pessimisme forårsager. Denne ideologi, der fremkalder kulturel pessimisme, især blandt unge, er ikke blot dødbringende, men forkert. Menneskeheden forbedrer tilstanden af sit omgivende fysiske miljø. Dette gøres ved at lave transformationer, fra videnskabelige gennembrud til nye teknologier med højere energitæthed og større produktivitet. Vi kan også give dette miljø en langt større udstrækning: vi kan tage ud i rummet, udforske og udvikle det. Disse forandringer kræver flere mennesker, og understøtter en større menneskelig befolkning.

På baggrund af sit livs arbejde for en kultur med

videnskabelige gennembrud og missioner med store menneskelige infrastrukturprojekter, udviklede den store økonom og statsmand Lyndon LaRouche hans fire kardinal-love fra 2014. De begynder med princippet om Glass-Steagall-bankregulering og den brug af Hamiltons metode til at skabe nationale kreditinstitutter for industri og infrastrukturudvikling. Men mere vigtigt specificerer LaRouches love brugen af denne kredit til at fremme de mest avancerede teknologier, der beforder de største spring i energi-gennemstrømnings-tætheder og arbejdskraftens produktive evner. Det indebærer et forceret lynprogram til udvikling af fusionsenergi og plasmateknologier, og et forceret program for rummets udforskning, i lighed med Apollo-projektet lanceret af præsident Kennedy.

Disse forcerede programmer, som LaRouche specificerede, skal ske i samarbejde med andre stormagter, især Kina, Indien og Rusland; og han opfordrede disse nationer til at gå i spidsen for oprettelsen af et ny Bretton Woods system for kredit-og valuta for at gennemføre dem.

Lige nu, kan disse store handlinger trække USA og Europa ud af 'kløerne' af endnu en "stor recession " og væk fra vejen mod endnu et kommende finansielt nedbrud. Med udgangspunkt i "Projekt Artemis " Måne- og Marsmissionen, som er annonceret af præsident Donald Trump, vil LaRouches tilgang skabe gennembrud, der omdanner grænserne for menneskelige aktiviteter og økonomisk produktivitet.

Der er ingen grund til at presse 'Federal Reserve Bank' og andre centralbanker til at trække os alle ned i det mørke skyggeland med negative rentesatser. Ved at skabe stigende menneskelig produktivitet sikrer LaRouches tilgang faktisk ny reel velstand og overskud af arbejdskraften!

Den Grønne Nazi Internationale, og andet trin af kuppet

Den 8. august (EIRNS) – Husker man Bob Mueller? Har man hørt tale om ham for nylig? Efter at Muellers undersøgelse mislykkedes på spektakulær vis, er fase to af kupforsøget imod præsidenten begyndt. LaRouchePAC-analytikeren Barbara Boyd vil i aften begynde at blottlægge rødderne i det britiske efterretningsvæsen af denne nye fase; det finder sted i LaRouchePACs 'Fireside Chat' livetransmitterede konferencesamtale, som er tilgængelig på LaRouchePACs webside; det er i forlængelse af hendes tidligere succes for fase 1, med hendes rapport, "Robert Mueller er en amoralsk juridisk snigmorder: Han vil gøre sit job, hvis du tillader det" udgivet i september 2017. (Robert Mueller Is an Amoral Legal Assassin: He Will Do His Job If You Let Him).

I forhåndsvisningen af hendes præsentation i dag siges det: "Næsten i samme øjeblik som " Rusland, Rusland, Rusland !!! "- angrebet på det amerikanske præsidentskab kollapsede med Robert Muellers mentalt afstumpede afgivelse af vidneudsagn for Kongressen, blev en ny 'fortælling', en ny fase af kuppet, sat i sving, komplet med faktisk voldelig koreografi og drab på uskyldige. Dette angreb stammer fra de samme Britiske imperialistiske kræfter og psykologiske krigere, der opfandt myten om Russiagate. Det er ikke kun et angreb på Trump, designet til at sikre hans nederlag i 2020. Det er et angreb på hele nationens evne til at ræsonnere og vurdere virkeligheden i takt med at verdensøkonomien balancerer på kanten af endnu et sammenbrud. Mest af alt er det rettet mod vores ungdom – dem, der historisk set har afstedkommet store

og historiske ændringer på afgørende vendepunkter i historien, såsom den krise, vi står overfor nu. Præsident Trump udtalte korrekt i denne uge, at det er presserende med en kulturændring, og han prøver helt klart at finde ud af, hvordan det kan gøres.”

Mrs. Boyd vil gøre det klart, at den ideologi, som masseskytterne er blevet forsynet med, er en variant af grøn fascisme. Selv om kommentarer og fremstilling af tingene måtte få dig til at tro noget andet, er virkeligheden, at den syntetiske trosstruktur, der er knyttet til den mistænkte i El Paso-skyderiet og andre, er tæt sammenvævet med den stadig mere diktatoriske og voldelige internationale “grønne” bevægelse, angiveligt imod menneskeskabt “global opvarmning”, hvilket Helga Zepp-LaRouche, præsident for Schiller-instituttet, har advaret kraftigt om i de seneste uger.

Den 16-årige ledende hovedfigur for den grønne bevægelse, Sveriges Greta Thunberg, er tydeligvis ikke klar over, at hendes kampagne finansieres af Warren Buffett, Gettys og andre af Verdens rigeste mennesker. At det rent faktisk ledes af finansoligarkerne i City of London og dets banker. Ligesom i 1920’erne og 1930’erne er deres økonomiske system i øjeblikket truet. Nu, som dengang, forsøger de at udvide den diktatoriske kontrol over alle verdens investeringsstrømme, denne gang under banneret med “grøn”, “bæredygtig” investering. Nu, som dengang, stiller de sig på linje for at støtte en international fascistisk bevægelse. Det er en anden bevægelse denne gang, men ikke så væsensforskellig – husk, at de originale nazister også var “grønne.”

Nu, som dengang, udgør Rusland, Kina og USA potentielle forhindringer. Præsident Vladimir Putin forkastede for nyligt åbenlyst denne form for “miljøisme”. Kina bygger både kulkraft og atomkraftværker, både indenlandske og i energi-hungrende udviklingslande i Afrika og andre steder. Præsident Trump har taget USA ud af Paris klimaaftalen.

Forhåndsvisningen til aftenens LaRouchePAC-præsentation af Boyd afsluttes således: "Som sædvanlig har Lyndon LaRouche givet os en løsning – Månen-Mars-missionen, som præsident Trump har godkendt, og som vores folk nu må gøre til det centrale spørgsmål i den kommende præsidentkampagne. Identitetspolitik, biologisk determinisme, ideologier med nul befolkningstilvækst og grønne ideologier er imperialismens historiske værktøjer, som LaRouche understregede, da han grundlagde denne politiske bevægelse. Derimod vil den menneskelige kapacitet for kreativ tænkning komme i spil, hvis den kollektive bevidsthed og fantasi bliver involveret i lynprogrammet for at rejse til Månen og Mars, menneskets faktiske naturlige sindstilstand.

"Lovmæssigt vil menneskesind, der engageres således, med glæden ved at opdage og barndommens nysgerrighed, ikke tolerere den irrationelle, pessimistiske og kyniske tale, der for indeværende angiver at være vores offentlige diskurs. Dette kan være gnisten til den nødvendige kulturelle ændring. Deltag sammen med os i aftenens diskussion, når vi skaber en kampagne for at få dette til at ske.

Briterne presser på for at genvinde det strategiske initiativ med skabelse af spændinger på verdensplan

Den 7. august (EIRNS) –Lige siden G20-topmødet i Osaka i slutningen af juni, hvor præsident Donald Trump brød ud af den britiske inddæmning og mødtes med hans kinesiske og russiske

kolleger, efterfulgt af nedsmeltningen af Mueller og Trumps fornyede fokus på Artemis Måne-Mars missionen med sin tale den 4. juli, og bølgen af optimisme, der fejede henover landet – og verden – omkring den 20. juli på 50-årsdagen for den bemandede månelanding, har det bankerotte Britiske Imperium forsøgt at genvinde det strategiske initiativ, før de bliver udslettet. Til dette formål eskalerer de deres mangeårige strategi med spændingspolitik for destabilisering, attentat og krige med henblik på at presse deres 'nedgearede' paradigme igennem, tilbage til middelalderen- og værre endnu – med en pessimistisk, dyrisk befolkning på højst en milliard mennesker tilbage.

Denne strategi for spændinger er i højt gear på alle fronter: Hong Kong, Iran, de økonomiske forbindelser mellem U.S.A -Kina, Venezuela, Nordkorea, USA-Rusland – og eftertrykkeligt i Kashmir. Den indiske beslutning om ensidigt at fjerne den særlige status i de omtvistede Kashmir- og Jammu-regioner for to dage siden, har åbnet en Pandoras æske med konflikter i regionen, hvor Pakistan meddeler, at det bryder de diplomatiske og alle handelsmæssige forbindelser med Indien, mens premierminister Imran Khan talte på et fælles møde i parlamentet og advarede: "Dette kan blive til en krig, som ingen vil vinde, og konsekvenserne vil være globale." Den kinesiske regering protesterede også over Indiens udmelding og påpegede, at det påvirker landets nationale suverænitet (Kina har krav på en del af grænseområdet). Uanset hvilken byzantinsk lokal og regional politik der måtte være, bærer hele denne situation præg af, at være et planlagt britisk træk.

Selvom hele planeten er i spil, har briterne særligt rettet skytset mod Rusland, Kina, Indien og USA – de samme fire magter, som Lyndon LaRouche for mange år siden identificerede som nøglen til at lede en koalition af nationer, med henblik på at sætte det transatlantiske finansielle system under konkursbehandling, og erstatte det med et nyt paradigme

baseret på videnskabeligt drevet økonomisk vækst og en tilsvarende videnskabelig klassisk kulturel renæssance.

Indvirkningen af massedrabene og det politiske vanvid, der nu hærger i USA, er en del af denne globale proces – det er ikke et amerikansk skabt nationalt fænomen. Niveauet af fremkaldt vanvid er forbløffende: Tidligere præsident Barack Obama sammenligner præsident Trumps “sprog” med det, der skabte slaveriet, nazi-holocaust og etnisk udrensning på Balkan – og medierne dækker det, som om det skulle være en rationel ting at ytre. Republikaneren Cory Booker opfordrer til at annullere alle Trumps forsamlinger og siger i realiteten, at hverken Trump eller hans tilhængere bør have ytrings- eller forsamlingsfrihed, som ellers garanteret af den amerikanske forfatning – og ingen modsiger ham for at opildne til at bryde forfatningen.

Amerikanerne skal rejse sig og nægte at deltage i denne massemanipulation og fokusere på de virkelige spørgsmål, som det Britiske Imperium frygter: Internationalt samarbejde om en Måne-Mars mission for menneskeheden, som blev udarbejdet af Lyndon LaRouche for årtier siden, og en klassisk kulturel renæssance for at genskabe menneskehedens naturlige tilstand af optimisme og glæde.

Missionen til Månen- Mars er passende med henblik på at opløfte Amerikas kultur

Den 6. august (EIRNS) –Et nyt prospekt for Månen-Mars missionen, der er organiseret omkring de seks punkter i LaRouchePAC-underskriftsindsamlingen “Vi forpligter os til

Månen-Mars-missionen” og forfattet af Ben Deniston til LaRouchePAC, bringes i den 9. august udgaven af Executive Intelligence Review, der udkommer i morgen. Artiklen beskriver hvordan præsidentens og NASA's "Project Artemis" kunne blive en ekstraordinær videnskabs- og teknologi-'driver', som et lynprogram i stil med Apollo-programmet, med det formål at gøre Månen til 'værksted' og udgangspunkt for rumrejser i solsystemet. Prospektet specificerer forpligtelsen til at gennemføre denne indsats i samarbejde med – som minimum – de kinesiske, russiske og indiske rumprogrammer såvel som de japanske og europæiske.

Den første sektion uddyber LaRouchePAC-underskriftsindsamlingen: Vi forpligter os selv og vores nation til at sende en raket i kredsløb om Månen til næste år; at konstruere en rumstation i kredsløb om Månen inden for to år derefter; at sende fire astronauter i kredsløb om Månen i 2023 – mennesker, der undslipper jordens tyngdekraft for første gang siden Apollo – og forpligter vores nation til at lande astronauter på Månen i 2024.

Vi forpligter os endvidere til – fire år efter dette- at have en menneskelig bosættelse på Månen, hvilket betyder, at folk i denne bosættelse vil befinde sig i solsystemet, med potentialet til – efter nogle års udvikling af bosættelsen – at rejse derfra og til Mars.

Prospektet fremhæver de to visionærer, som forudså denne undvigelse fra Jordens begrænsninger til Månen og dennes udvikling til udgangspunkt for rumrejser i solsystemet – raketdesigner Krafft Ehricke og økonom og statsmand Lyndon LaRouche. I midten af 1980'erne udviklede de fuldt ud en sådan menneskelig fremtid. "Bosættelse og industriel udvikling af Månen" er deres idé. At skabe den økonomiske kredit for denne videnskabelige internationale mission er også LaRouches idé, og dokumentet indeholder dette under punkt 5 i andragendet.

Præsident Donald Trump sagde i sine bemærkninger den 5.

august, angående Amerikas sørgelige masseskyderier, "Kulturelle forandringer er svære, men hver af os kan vælge at opbygge en kultur, der fejrer værdien og værdigheden af menneskeligt liv."

Denne Månen-Mars-mission, kan, hvis den udføres på den måde, som LaRouche og Ehrlicke beskrev for mere end 40 år siden, være svaret på præsidentens opfordring. Der blev set tegn til forandring i begejstringen over 11-års jubilæet for Apollo for to uger siden, da millioner af amerikanere ved tusindvis af festlige forsamlinger reflekterede over himlen. Det menneske, der rent faktisk opnår at rejse, bo, og arbejde i rummet, har ingen grænser for sit potentiale. Enhver ung person kan vælge at støtte, hvad præsident Kennedy kaldte "den uforsøgte mission" – værdien og værdigheden af en menneskelig art, der kan lære at leve under forhold, der står helt i modsætning til dem, under hvilke vi udviklede os, men som stadig viser vores skabers intelligens.

Briterne lancerer globale destabiliseringsoperationer – modtrækket er videnskabeligt samarbejde i rummet

**Schiller Instituttets
ugentlige webcast med Helga**

Zepp-LaRouche den 5. august 2019

Med protester i Hong Kong og Moskva; med skyderier i El Paso, Texas og Dayton, Ohio; fra de truede amerikansk-kinesiske handelsforhandlinger til afslutningen af INF-traktaten om atomvåbenkontrol – de London-centrerede kræfter, der oplever et sammenbrud af deres system, har lanceret en række destabiliseringer, der er designet til at fremkalde en overvældende pessimisme for menneskehedens fremtid.

Selv om det kaos, som de slipper løs er farligt, skal det ses fra et strategisk perspektiv. Deres mål er at sprede en kultur af død og vold, mens finansielle svindelnumre i forbindelse med CO2-begrænsning er beregnet til at skabe en pengestrøm, som skal tjene til – i det mindste midlertidigt – at redde deres bankerotte system.

Ved gennemgangen af denne meget komplicerede globale krise, sagde Helga Zepp LaRouche, at selv om der ikke findes nogle enkle forklaringer, kan vi identificere promoveringen af kulturel pessimisme som et afgørende problem; et problem, der afspejles i de anti-videnskabelige løgne om "menneskeskabte klimaforandringer", geopolitik og neoliberal økonomi. Det bedste modtræk, understregede hun, er, at alle rumfarende nationer skal samarbejde om den positive ekspansion af menneskeheden i rummet, og dermed bevise, at jorden ikke er et lukket system. På denne måde kan vi gå fra konfrontation til samarbejde og demonstrere, som hendes mand Lyndon LaRouche altid insisterede på, at den unikke menneskelige kvalitet med forsætlig kreativitet tilbyder en løsning på alle disse kriser.

Pessimisme er det Britiske Imperiums mest dødbringende masseødelæggelsesvåben

Den 4. august (EIRNS) – Hen over weekenden optrappedes Det britiske imperiums klassiske 'spændingsstrategi' (strategy of tension) og irregulær krigsførelse i Hong Kong, i Moskva og i USA med to nye masseskyderier – et lørdag i et shopping center i El Paso- (20 dræbte og 26 sårede) og et andet tidlig søndag formiddag uden for en bar i Dayton (9 dræbte og snesevis sårede). I Dayton blev den mistænkte, der bar beskyttelsesudstyr, skudt af politiet; i hændelsen i El Paso blev gerningsmanden arresteret, og der er – ifølge rapporter i medierne – tale om en hvid nationalist, der sagde, at han ville dræbe så mange mexicanere som muligt.

Helt forudsigeligt forsøgte nogle fra den demokratiske hyæneflokk (Beto O'Rourke, Amy Klobuchar og andre) at lægge skylden på præsident Donald Trump for grusomheden i El Paso og fordømte ham for – hvad de påstod – at "skabe et miljø med had", som tilskynder til sådanne forbrydelser. Generelt set skabes det politiske miljø helt bestemt internationalt for at slippe øko-terrorisme løs i i stor skala ifølge den britiske drejebog – og alt dette i sammenhæng med en truende international økonomisk sammenbrud og en britisk indsats for at forværre spændingerne mellem USA og Kina og USA og Rusland, med henblik på for at vende de fremskridt, der er opnået ved præsident Trumps bilaterale møder med Kinas Xi Jinping og Ruslands Vladimir Putin på G20-topmødet i Osaka.

Men weekendens masseskyderier peger på et endnu mere dødbringende våben, som briterne bevidst og systematisk har sluppet løs, rettet imod udsigten til et nyt paradigme med udvikling, fred og klassisk kultur: et kultiveret våben af kulturel og personlig pessimisme.

Slagtningerne i El Paso og Dayton bringer totalen af sådanne masseskyderier i USA til 250 for i år – mere end en hændelse om dagen i løbet af de 215 dage af 2019, der er gået foreløbig! Indtil videre i år er over 530 mennesker døde i masseskyderier (defineret som fire eller flere mennesker, der er skudt eller dræbt, gerningsmændene selv ikke inkluderet), og over 2.050 sårede.

Og dog er dette kun et enkelt af de forfærdelige hoveder på hydraen (mangehovedet slange, red.), der nu truer selve eksistensen af USA., Europa og andre dele af planeten. “Vi lever virkelig i en mørk tidsalder,” kommenterede Helga Zepp-LaRouche søndag og reflekterede over den nylige udvikling. “Vi er midt i et fuldstændigt sammenbrud af samfundet med selvmords-kulter, grønne fascisters mobilisering af børn for at kræve global affolkning, masseskyderier, voldsomt og voksende stofmisbrug. Samfundet har mistet al følelse af formål og retning. Folk hader andre mennesker, og de hader sig selv. De er parate til at dræbe andre og dræbe sig selv.”

Zepp-LaRouche fortsatte: “Dette er alt sammen en afspejling af en dybt rodfæstet kulturel pessimisme, som er en form for alvorlig mentalt vanvid, der bevidst induceres i befolkningen af det britiske imperium.” For at vende det kræves ikke kun en fuldstændig fuldskala mobilisering omkring organisering af en levedygtig, kreativ fremtid for menneskeheden – især nutidens ungdom – gennem lynprogrammer som Månen-Mars-missionen, som designet af den amerikanske statsmand Lyndon LaRouche d for over tre årtier siden – og som nu tages op i varierende grad af Kina, Rusland, Indien, Japan samt præsident Trump i USA.

Men hvad der samtidig kræves, understregede Zepp-LaRouche i går, er et lynprogram for menneskets æstetiske uddannelse for at give hele menneskeheden og dens eftertid adgang til klassisk kultur i alle dens udtryk. Krafft Ehricke, den store tysk-amerikanske rumforsker, udtalte offentligt, at han trådte ind i bestyrelsen for det internationale Schiller Institut af netop denne grund: at Instituttet sammen med sit engagement i

videnskaben var engageret i at bruge klassisk kultur til at skabe, hvad 'frihedspoeten' Friedrich Schiller kaldte for "smukke sjæle."

Dette synspunkt, som er det udsyn, der er nødvendigt for at besejre det britiske imperiets mest dødbringende masseødelæggelsesvåben, pessimisme, blev udtrykt smukkest af Krafft Ehrlicke i hans tre grundlæggende love om astronautik fra 1957:

1) Ingen og intet under universets naturlige lov pålægger mennesker nogen begrænsninger bortset fra mennesket selv."

2) Ikke kun Jorden, men hele solsystemet og så meget af universet, som mennesket kan nå under naturlovene, er menneskets retmæssige aktivitetsfelt."

3) Ved at ekspandere gennem universet opfylder mennesket sin skæbne som et af livets elementer, begavet med tankens kraft og visdommen i den i mennesket selv iboende moralske lov"

Apollo + 50: Optimisme over den "uprøvede mission" der kan ændre verden

Den 22. juli (EIRNS) – Efter at have deltaget i og udbredt den verdensomspændende bølge af "festligheder" for månelandings 50-årsdag, opsendte Indien i dag et rumfartøj og et køretøj, der sigter mod Månens aldrig udforskede Sydpol. Dette kom en dag efter, at Rusland sendte tre internationale astronauter til Den Internationale Rumstation, og mens Kinas Chang'e-4 kørte rundt på Månens fjerne side. Amerikanske og europæiske

rumfartsagenturer har fastlagt kredsløbet, som en ny international rumstation skal have omkring Månen som forberedelse til landsætningen af astronauter på dens overflade i 2024. Titusinder af amerikanere, hvoraf de fleste ikke levede dengang, sad tæt i Washingtons National Mall for at se rejsen fra 1969 genskabt og skildringen af den kommende rumrejse.

Jubilæet for 20. juli 1969 måtte komme. Men til vores store held er det kommet nu, hvor tiden med politisk forsømmelse af det menneskelige behov for rumfart er afsluttet, på grund af dynamikken i de nye kinesiske og indiske programmer samt præsident Donald Trumps inspirerende bekræftelse af Amerikas mission om at være ledende i rummet. Andre ledere, herunder den spanske videnskabsminister Pedro Duque, reagerer ligeså. Det er det store øjeblik, som Lyndon LaRouche tilstræbte i årtier, efter at lederne havde forladt rummet, som i hans smukke "The Woman on Mars"-film fra 1988. Som Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche fortalte sine europæiske kolleger i dag, er forudsætningen for at løse ethvert problem et optimistisk syn på menneskeheden, og hvad er mere optimistisk end visionen om, at mennesker forlader Jorden for at udforske – og en dag at leve i – verdener hinsides.

Lynprogrammer, der nu er iværksat for at beherske fusionsenergi, plasmateknologier, rumrejser over store afstande og undersøgelser af universet – disse kan starte en ny revolution inden for menneskelig produktivitet, teknologi og industri, og udryddelse af fattigdom. Den revolutionerende "videnskabelige drivkraft" blev på glimrende vis fremmanet i præsident John F. Kennedys tale den 12. september 1962 på Rice Universitetet, hvor han bekendtgjorde Apollo-Måne-landingsmissionen, der igen blev hørt af den enorme folkemængde på Washington Mall den 20. juli:

"Men hvis jeg skulle fortælle Jer, mine medborgere, at vi vil sende en kæmpe stor raket til Månen, 240.000 kilometer væk fra

kontrolstationen i Houston, der er mere end 300 meter høj, denne fodboldbanes længde, lavet af nye metallegeringer, hvoraf nogle endnu ikke er opfundet; i stand til at modstå varme og belastninger mange gange større end nogensinde før oplevet, udstyret med en præcision der er bedre end det fineste ur, som bærer alt det udstyr, der er nødvendigt til fremdrivning, styring, kontrol, kommunikation, mad og overlevelse, på en uforsøgt mission, til et ukendt himmellegeme, og derefter returnere sikkert til Jorden ved at vende tilbage til atmosfæren med hastigheder på over 40.000 km i timen, hvilket forårsager varme som omkring halvdelen af solens temperatur – næsten lige så varmt som det er her i dag – at gøre alt dette, og gøre det rigtigt, og gøre det først, før dette årti er omme – så må vi være dristige.”

Lad ingen hævde, at “redde planeten fra menneskelig aktivitet” er en dristig mission – at insistere på at vende tilbage til teknologier, der allerede i årtier har været kendt som dyre tilbageslag til menneskets fortid. Sådanne “missioner” er drevet af den pessimisme, endda fortvivlelse, som de skaber. De ægte “videnskabsorienterede missioner” er dem, der vender tilbage og udvikler Månen og tager til Mars og videre ud, ved hjælp af den fusionskraft, der oplyser Solen og stjernerne.

Mens Apollo genopstår, er tiden inde til at lynprogrammer tager fat, hvor

vi slap

Den 21. juli (EIRNS) – Adskillelige titusinder af amerikanere har trodset sommerens varme for at flokkes omkring Washingtons National Mall og andre begivenheder over hele landet, hvor man fejrer den første gang mennesker steg ud af Jordens tyngdekraft og tog de første skridt i rummet for 50 år siden. De som gjorde dette, og som stadig lever og/eller ved, hvordan det blev gjort, er enige om, at der nu må være "lynprogrammer" blandt samarbejdsvillige rumfartsnationer, bl.a. til at bruge Månen til at bevæge sig ud i solsystemet og påtage sig den udenjordiske menneskeheds nye kræfter.

Der er blevet rapporteret om en nylig meningsmåling fra Harris, hvor børn i 5.-10. klasse i henholdsvis Kina, Amerika og Storbritannien er blevet spurgt "Hvad vil du være, når du bliver stor?" Med fem karrieremuligheder foreslået og muligheden for at ønske "mere end én karriere". I Kina ønskede 56% af børnene at være astronauter, 47% at være lærere og 43% at være musikere. Mindst ønskværdigt var at være en video-blogger eller YouTube-personlighed. I Storbritannien og USA blev der vendt op og ned på besvarelserne: video-blogger/YouTube-person var mest ønsket, og astronaut mindst.

Astronaut Edwin Aldrin, der trådte ud på Månen efter Neil Armstrong for 50 år siden, blev under et Fox News-interview den 19. juli spurgt om afstemningen. Aldrin sagde: "Jeg synes det er en hyldest til de menneskers fantasi i Kina, der ønsker at gøre det. Og hvis vi har mistet dette, er det derfor, at denne 50-årsdag for Apollo-programmet forsøger at inspirere med, hvad denne nation gjorde for 50 år siden, og vi vil igen blive optaget af, at kunne gøre ting af en så inspirerende karakter." Den foregående nat sagde Aldrin ved en begivenhed i Washington, at Amerika, Rusland, Kina, Indien, Japan og Den Europæiske Rumorganisation skulle danne en "samlet rumalliance" for at vende tilbage til Månen; skulle bruge "kraft – for eksempel atomkraft?" for at udnytte ressourcerne

der; og sende mennesker til Mars.

Aldrin har ret, og det har tidligere NASA-administratoren Sean O'Keefe også, der den 20. juli skrev i The Hill, at Apollo-projektet, lynprogrammet, var "en 'seismisk' videnskabelig begivenhed, der mangedoblede udviklingstakten for teknologi." O'Keefe understregede, ligesom Apollo 11-astronaut Michael Collins ved en fejring af 50-årsdagen natten før, at Apollo-programmet var omstridt og ikke specielt populært hos amerikanerne, før astronauterne rent faktisk begyndte at rejse fra Jorden og begive sig til Månen; derefter begyndte hundreder af millioner hoveder at kigge op. Indtil da var det missionen – af præsidenterne Kennedy og Johnson – der drev lynprogrammet, som revolutionerede teknologier. Det var et spørgsmål om lederskab.

Præsident Vladimir Putin fra Rusland havde også ret da han den 9. juli foreslog et internationalt lynprogram for fusionsenergi, der – blandt meget andet – vil stå for fremdrivningen [af raketter], som vil kunne tage mennesker gennem solsystemet ved høj hastighed. Putin kaldte det modgiften mod fortvivlelsen over den falske "klimanødsituation" og dens konsekvenser i form af menneskelig fattigdom og død.

Igennem de lange årtier, hvor amerikanske ledere i realiteten opgav NASA, holdt Lyndon LaRouche liv i flammen for menneskehedens udenjordiske mission, og døjede for det med udskældning og latterliggørelse fra medier og "eksperter". Hans nationale tv-program "The Woman on Mars" (Kvinden på Mars) fra 1988 er stadig den mest inspirerende og helt rigtige opfordring til det videnskabelige lynprogram, der kræves nu. "Vi skal tage fat hvor vi slap med det gamle Apollo-program," sagde LaRouche dengang. Lynprogrammet vil 'knirke' til at begynde med, men så vil det revolutionere industrier og produktive kræfter. I alle de årtier havde LaRouche ret, og har det også nu.

**50-årsdagen for månelandingen
er et 'wake-up call' for de
unge:**

**Skab fremtiden med Schiller
Instituttet.**

**Schiller Instituttets
ugentlige webcast med Helga
Zepp-Larouche den 21. juli
2019**

Helga Zepp LaRouche karakteriserede den globale anerkendelse af betydningen af menneskets første skridt på Månen for 50 år siden som et velkomment 'wake-up-call', der kan genoprette optimismen, som har været under angreb af den grønne ideologi igennem de sidste halvtreds år. Mange nationer har nu store, spændende rumprogrammer. At spejde ud i rummet og genkende den realitet, at der er et stort univers, som skal udforskes, er i sig selv en "smuk afvisning af den grønne ideologi". Schiller Instituttets konference i New York var et stort gennembrud, da denne realitet var grundlaget for en lidenskabelig diskussion om det potentiale, som mennesket åbner op for, når det påtager sig den 'udenjordiske forpligtelse', som defineret af rumvisionæren Krafft Ehricke.

Sæt dette i kontrast til stupiditeten hos dem, der presser på for konfrontation og krig mod Kina, eller den åbenlyse britiske offensiv for krig imod Iran. Disse eksempler på dårskab tyder på, at det finansielle oligarkis loyalitet ligger over for det system, der er ved at bryde sammen, og ikke den menneskelige befolknings ve og vel.

Vore seere bør hjælpe os med at bringe denne besked ud til alle – ingen bør acceptere degenerationen, påtvunget af dem der har gavn af at bevare et system i sammenbrud. Gå med i Schiller Instituttet for at skabe skiftet til det nye paradigme!

Den unipolære verden er ved at gå i opløsning; bring verden sammen gennem menneskehedens mission i rummet.

Den 17. juli (EIRNS) – På næsten alle fronter er paradigmet for en unipolær verden, der bygger på begrebet om et imperium, ved at gå i opløsning, mens et nyt paradigme af suveræne nationer, der samarbejder om udviklingen af hele menneskehedens produktive kræfter, som spreder sig fra Asien gennem ideen om den Nye Silkevej. Selv lederne af det døende finansielle imperium ser skriften på væggen: Den franske finansminister, Bruno Le Maire, der talte i dag ved en konference for lederne af IMF, Verdensbanken og den Europæiske

Centralbank for at mindes 75-årsdagen for Bretton Woods-Systemet, sagde følgende: "Bretton Woods, som vi kender det, har nået sine grænser... medmindre vi formår at genopfinde Bretton Woods, kan den Nye Silkevej blive den nye verdensorden."

Sandt nok. Men Le Maires opfattelse af at et sådant nyt paradigme er en trussel mod den vestlige verden er nonsens. Det begreb, som Franklin Roosevelt forestillede sig på Bretton Woods-konferencen i 1944, hvor Roosevelts "hamiltoniske" vision blev vedtaget frem for det Britiske Imperiums repræsentant John Maynard Keynes', er systematisk blevet undergravet af det britiske "frihandels"-dogme og omdannelsen af det regulerede finanssystem til uhæmmet spekulation i tiden efter Glass-Steagall. Den igangværende opløsning af Deutsche Bank er et af tegnene på det hastige sammenbrud af den "billioner af dollar store" boble af derivater og gearede lån, der nu hænger over det vestlige finansielle imperium.

Det nuværende Bretton Woods-spøgelse er færdigt. Det kan ikke reformeres, men stedes til hvile gennem en total reorganisering af verdens finansielle system, som skitseret af Lyndon LaRouche for længe siden, med den enorme vækst og udviklingsproces, skabt af Bæltet & Vejen som udgangspunkt for samarbejde mellem Kina, Rusland, Indien, USA og andre i et helt nyt system. Den nuværende bølge af kulturel optimisme, skabt af 50-årsdagen for menneskets heroiske landing på Månen på lørdag, og den modige erklæring fra præsident Trump og hans NASA-direktør, Jim Bridenstine, om at en mand og en kvinde vil vende tilbage til Månen inden for fem år, og at vi vil blive på Månen som en base for at nå Mars og hinsides – denne bølge af optimisme må blive den kanal, gennem hvilken verdens folk genvinder deres følelse af en fælles menneskehed.

Tusindvis af begivenheder finder sted rundt om i verden i denne uge til ære for den store præstation for 50 år siden, og inspirerer folk og nationer til at slutte sig sammen om det der virkelig forener hele menneskeheden – den "udenjordiske

forpligtelse", at menneskeheden, og menneskeheden alene, kan forestille sig et univers med 2 billioner galakser, og forestille sig en fremtid hvor menneskeheden virkelig er udødelig, og bringer herredømme over stadig større dele af universet i løbet af de næste tusinder af år. Som LaRouche sagde i 1986: "Hvad er den gode persons ønske? Hvad, udover at opdage skabelsens love mindre ufuldendte, med det mål at vores viden som vejledning for vores praksis afviger mindre fra Skaberens vilje, som udtrykt i den lovmæssige orden i dette univers. Hvem kan blive god, hvem længes ikke efter at komme overens med Skaberen og på den måde mindske ufuldkommenheden i ens egen forståelse af den lovmæssige orden i skabelsen?"

I dag mødtes LaRouchePAC-organisatorer foran den amerikanske Kongres for at kræve, at LaRouches navn bliver rensset, for at hans dybtgående ideer kan blive formidlet til de mennesker der lever i dag, som en nødvendig forudsætning for at klare den store udfordring med at forberede menneskeheden til den forestående opgave, som illustreret af Måne-Mars-missionen. Megen morskab kom fra at gøre grin med den skøre prins Charles, der for nylig advarede om, at verden ikke kan overleve, hvis vi ikke stopper kulstofudledninger inden for 18 måneder. En organisator spurgte de underholdte og fornøjede forbipasserende: "Hvor mange vindmøller skal der til for at flyve til Månen?" Lederne af den psykotiske miljøplan i Kongressen, "Green New Deal", (nu kendt som "Apokalypsens fire Damer") er blot marionetter for den britiske kongefamilie og deres håndlangere, som Al Gore og George Soros, der forsøger at redde deres bankerotte finanssystem gennem nedskæringer, affolkning og krig.

Deltag i Schiller Instituttets fejring af månelandingen lørdag den 20. juli kl. 19.00, på https://youtu.be/6G_mx9ix68I under overskriften: "Menneskehedens fremtid må bestemme vores nutid – en dialog mellem kulturer om, hvordan man udvikler befolkningen og de produktive kræfter for Jordens næste halvtreds år."

Et bankerot system kræver affolkning

Den 16. juli (EIRNS) – Den 16. juli blev den tyske forsvarsminister Ursula von der Leyen med en meget snæver margin valgt til at være den nye formand for EU-Kommissionen. Som led i processen med at tilvejebringe de nødvendige stemmer blandt det fuldstændigt splittede Europa-Parlament, leverede hun en hårrejsende tale til støtte for det Britiske Imperiums mangeårige politik for grøn fascisme, der har til hensigt at kraftigt affolke planeten.

Grundlægger af Schiller Instituttet, Helga Zepp-LaRouche, slog straks alarm over von der Leyens tale og den bredere bagvedliggende politiske offensiv. I en diskussion med medarbejdere udtalte Zepp-LaRouche, at hvad der sker, er en virkelig massiv indsats for at gøre præcis, hvad klimaforandrings-fanatiker og ledende fortalere for affolkning, Hans Joachim "John" Schellnhuber, CBE (Commander of the British Empire *—red.*), sagde i 2011 med hans opfordring til "den store omdannelse af verdensøkonomien og de-karbonisering af verden" – en verden som, hævder han, kun har en bæreevne på 1 mia. mennesker. Eller som mentor for den grønne barnesuperstjerne Greta Thunberg udtalte i en artikel i 2001, "har en bæreevne på kun en halv milliard mennesker!".

Zepp-LaRouche forklarede, at drivkraften bag denne politik for folkemord er et bankerot Britisk Imperium, der forsætligt spreder pessimisme overalt på planeten, især blandt ungdommen. "Vi er vidne til et fuldstændigt angreb fra det Britiske

Imperium og oligarkiets side, der udmærket ved, at deres system er ved at nærme sig vejs ende. Og da de har været fuldstændigt uvillige til at ændre noget efter den systemiske krise i 2008, har de valgt i stedet at skabe krige og drastisk nedbringe planetens befolkningstal. Desuden "ved de, at de står over for fremkomsten af et nyt paradigme", centreret om Kinas Bælte- og Vejinitiativ, "som allerede har fået tilslutning af 126 nationer og omkring 30 store internationale organisationer, der klart repræsenterer størstedelen af verden, og de [oligarkiet -red.] har i grunden besluttet at sætte alt på et bræt".

Zepp-LaRouche fortsatte med at forklare, at "det er dette apparat, som min nyligt afdøde mand, Lyndon LaRouche, kæmpede imod med hele sit livsværk: den britiske naturfredningsbevægelse, den racehygiejniske bevægelse og derefter genopbygningen og omorganiseringen af disse i form af Verdensnaturfonden, Romklubben – alle disse organisationer, der forhindrede udvikling af Den tredje Verden, og som udtrykkeligt arbejdede, i hvert fald siden Romklubben i 1972, for befolkningsreduktion."

I modsætning til denne anti-videnskabelige pessimistiske kult er en bølge af optimisme begyndt at feje henover planeten, specielt omkring 50-årsdagen for menneskets landing på Månen – herunder præsident Donald Trumps tilsagn om at genoptage denne mission med rumfart – men mere bredt omkring de skridt der med udgangspunkt i Asien bliver taget hen imod et nyt paradigme baseret på økonomisk udvikling og fred. G20-topmødet den 28.-29. Juni i Osaka gjorde vigtige fremskridt i den retning, især ved de vigtige møder på sidelinjen mellem præsident Trump og Ruslands præsident Vladimir Putin og med Kinas præsident Xi Jinping – til trods for Londons febrilske indsats for at forhindre dem i at finde sted. Nu befinder vi os ved det punkt, hvor der skal kød på benene for at opretholde det positive momentum og skabe et egentligt strategisk skifte. På den russiske front starter våbenforhandlingerne i Genève den

17. juli, og selv om ingen af siderne forventer noget gennembrud – især da det centrale amerikanske dagsordenspunkt tilsyneladende er at få Kina involveret i våbenreduktionsforhandlinger, som kineserne har nedlagt veto imod – sætter USA og Rusland sig for at tale sammen. På Kina-fronten er spørgsmålet: Hvornår starter den personlige samtale om handel igen mellem de to forhandlingshold? Finansminister Mnuchin sagde, at endnu en telefonkonference efter Osaka mellem kinesiske og amerikanske forhandlere forventes i løbet af kort tid, og hvis alt går godt, følger et personligt møde. Imidlertid forbliver stemningen anspændt over de økonomiske problemer, Taiwan og andre spørgsmål.

Som Zepp-LaRouche udtalte i sin diskussion med medarbejdere: "Vi befinder os ved en absolut skillevej. Vi skal få folk til at forstå, at optimisme er Prometheus' kraft. Det er kreativitetens kraft, det er menneskehedens kraft, fordi vi kan forestille os hvilken vej vi skal gå, og at der ikke er nogen grænser for det."

Atten måneder til at ødelægge Londons imperium

Den 15. juli (EIRNS) – Prins Charles har givet os 18 måneder til at erklære sin "klima-undtagelsestilstand", og stoppe med at bruge fossile brændstoffer, opdrætte kvæg, flyve og køre. Og kongefamiliens beundrende intellektuelle og milliardærer

opfostrer ham små, men voksende, hære af vildledte og hjernevaskede unge, i forsøget på at tvinge os. Selv disse unge blev bedt om at sige "12 år" indtil planeten er gået tabt – men Prins Charles skærper "nødsituationen" til 18 måneder. Skønt den britiske regering med Theresa May tydeligvis har været den "inaktive", "dysfunktionelle", som deres ambassadør i Washington burde have beskrevet, fortsætter den og den britiske kongefamilie på "fuld kraft frem" for at fremtvinge en stor krise for Trumps regering. Den britiske efterretningstjeneste har kørt hårdt for at få Trump ud, eller for at få hans regering tilbage under Londons kontrol, i Paris-Klima-aftalen, og mod alle former for fremskridt i det 21. århundrede for nationer og befolkninger i udviklingslandene. Som da præsident Barack Obama herskesygt fortalte unge afrikanere, at Jorden ikke vil tolerere industriel udvikling for Jer, for "planetten vil koge over."

Lyndon LaRouche, fra den tid han skrev "Der er ingen grænser for vækst" for at aflive Romklubbens myte om "Grænser for vækst" i 1970'erne, var den førende modstander af den britiske kongefamilies "økologiske" fremstød for at reducere verdens befolkning. De hadede ham for hans optimisme, hans undervisning i NASA's mission til Månen og Mars i årtier, da amerikanske ledere havde opgivet det.

Præsident Donald Trump – sammen med regeringerne i Rusland, Indien, Kina og mindre magter over hele verden – har afvist denne skingre påstand om, at mennesker ikke er andet end "klima-nødstilfælde". Han har beordret, at USA så hurtigt som muligt, skal tilbage til Månen for at udvikle baserne for at rejse til Mars, ud i solsystemet, galaksen, hvor det er klart, at menneskeheden ikke har nogen grænser, og at de enkelte individer ingen grænse har, udover deres egen kreativitet. Han har opfordret til genudviklingen af atomkraftværker samt fossile brændstoffer, og har afvist Paris-aftalen som den dødsfælde den udgør.

Derfor ser vi, at det Britiske Imperium til stadighed forsøger

at provokere Trumps USA til krige og stormagtskonfrontationer – altid den sikreste måde for geopolitiske London at udøve indflydelse og kontrol. Britisk efterretningstjeneste iværksatte "Russiagate" for at forsøge at sikre, at intet strategisk samarbejde – herunder regional krigsunddragelse – var muligt mellem præsidenterne Trump og Putin. Og vi dokumenterer igen nedenfor, at London, igen og igen i hele perioden siden foråret 2017, har forsøgt at iscenesætte "begivenheder", der ville presse Trump ind i en ophedet krig i Sydvestasien.

Denne kampagne med "angreb" under falsk flag begyndte med "kemiske våben" i 2017, hvilket efterfølgende viste sig at have været iscenesat af de Hvide Hjelme, en gruppe finansieret i London på initiativ af den britiske efterretningstjeneste, som hævder at have "reageret" på de iscenesatte angreb. Og det fortsatte i sidste uge, med hvad der tilsyneladende var en åbenbar iscenesat "redning" af et tankskib med britisk flag, udført af et britisk krigsskib, "under iransk angreb" i Golfen. Da det ikke lykkedes at fremprovokere amerikanske militærstyrker mod Iran, erklærede den britiske udenrigsminister, at Iran nu kun er et år fra at besidde atombomber.

Vi er vagtsomme overfor, hvad monarkiet og dets undersåtter vil iværksætte næste gang; de truer faktisk planeten med en verdenskrig, hvis det nu lykkes dem at fremprovokere en krig mod Iran.

Vi ved også hvad vi skal gøre: Fejre Apollos 50 års jubilæum som LaRouche ville, ved at planlægge menneskehedens næste 50 år i rummet. Schiller Instituttet holder arrangementer rundt om i USA denne weekend, med udgangspunkt i en stor konference i New York, for at gøre netop dette. New York-arrangementet bliver live-streamet fra Schiller Instituttets hjemmeside kl. 19 den 20. juli. Om 18 måneder vil USA, Indien, Kina, Japan og Rusland alle være på, eller på vej mod Månen og videre – og det Britiske Imperium må destrueres.

Kunne menneskets fremtid i rummet være nøglen til at besejre den dødelige pessimisme

Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche den 13. juli 2019

Helga Zepp-LaRouche åbnede dagens webcast med at diskutere "lyspunkter" i den strategiske situation, der kommer fra diplomatiet på G20-topmødet og Trump-Kim-mødet i den Demilitariserede Zone. Alligevel er det potentiale, der er ved at opstå, for at bryde med den geopolitiske unipolære verden truet af menneskehedens fjende, det Britiske Imperium, som er involveret i militære provokationer mod Iran og Kina, men endnu vigtigere, gennem dets rolle i at sprede pessimisme om fremtiden ved indførelsen af en anti-menneskelig grøn ideologi.

Mens Vesten ødelægger sig selv, er Asien på vej op, og et centralt element i Asiens fremkomst er vægten på rumforskning. Kina og Indien er begge involveret i måneprojekter, og Trumps hensigt om at USA skal være tilbage på månen inden 2024 definerer et potentiale for bredt videnskabeligt samarbejde.

Dette er modgiften til pessimismen fra “grænser for vækst”, osv., hvorfra den grønne bevægelse blev lanceret – den menneskelige kreativitet kan altid åbne nye horisonter, betonedede hun, ligesom Krafft Ehricke gjorde, med sin visionære idé om “den udenjordiske forpligtelse”, og som Lyndon LaRouche viste i sine skrifter.

Vi kan bruge 50-årsdagen for Måne-landingen til at bringe fornyet optimisme til mennesker, noget som i høj grad frygtes af de neoliberale imperiale netværk centreret i London.

POLITISK ORIENTERING den 20. juni 2019:

Vil Trump samarbejde med Kina og Rusland ved G20 eller blive manipuleret ind i krig med Iran?

Se også 2. del inkl. diskussionen

Med formand Tom Gillesberg

Video: 2. del:

Kommer senere. Der skal rettes op på et lyd problem. I middertid, kan slutning høres i lydfilen nedenfor, inkl. “Hvad

er Schiller Instituttet?”. (begynd på 1 time 47 min.)

Lyd:

Det vil kræve et nyt kredit- og pengesystem

Den 10. juni (EIRNS) – De store centralbanker fortsætter med at kæmpe sig tilbage til de kvantitative lempelsesordninger, som de alle brugte til at trække City of London og Wall Street-bankerne gennem det sidste sammenbrud – et varsel om at et andet nærmer sig. Federal Reserve, som efter 10 år endelig øgede sin diskonto i 2018, har igen sænket den; formand Jerome Powell sagde: Betragt ikke de rednings-foranstaltninger der blev brugt under det sidste krak som “ukonventionelle” – de vil blive brugt igen. Efter at Den Europæiske Centralbank tilsyneladende ville fastholde sin diskonto uændret i et år den 6. juni, tilbragte dets præsident Mario Draghi dagene derefter med at sprede rygter og lækager om, at bestyrelsen i virkeligheden diskuterede rentenedsættelser og øgede opkøb af virksomheds- og statsobligationer fra private banker. Den Canadiske Centralbank vendte “modstræbende” tilbage til at sænke renten. Det samme gælder for de andre.

Skal vi tro på, at centralbankerne, blot “støtter en fortsættelse af udvidelsen”? Stagnerende og lav løn, som “udvidelsen” har bestået af siden sammenbruddet i 2007-08, er stoppet i Europa, og aftager i USA. Centralbankerne ved, og indrømmer, at billioner af gælden hos stærkt forgældede selskaber og superforgældede “zombiefirmaer” nu vil misligholdes under disse forhold, hvilket vil udløse et krak,

der starter i en del af de finansielle markeder – “det sædvanlige blodbad” som Bank of Americas administrerende direktør, Brian Moynihan, tørt udtrykte det i en advarsel til den økonomiske klub i New York den 5. juni. Han burde vide det: BoA er den største gearede långiver siden sammenbruddet af alle megabanker, og har solgt sin “junk-gæld” til ikke-banker som private kapital- og hedgefonde, hvilket nu “bekymrer” Moynihan.

Endnu et finansielt krak vil knuse realøkonomierne i Europa og USA, som endnu ikke er blevet genoprettet, og efterlade dem fuldstændigt ødelagte. De “Fire Love”, som Lyndon LaRouche kaldte en presserende nødvendighed den 8. juni 2014, må vedtages hurtigt nu – i særdeleshed Glass/Steagall-adskillelsen af kommercielle banker fra det spekulative kasino og udstedelsen af store mængder af national kredit til ny, høj energitæt og højteknologisk grundlæggende økonomisk infrastruktur.

Den russiske præsident Vladimir Putins nøgterne kommentarer til St. Petersburgs Internationale Økonomiske Forum (SPIEF) var vigtige: Den korte globale vækst (gennem flere alvorlige kriser) efter afslutningen af Den kolde Krig sluttede resolut med den globale krise i 2008-09, og siden da er påstået “BNP-vækst” afkoblet fra væksten i handel med fysiske varer, der næsten ikke er øget. “Kvantitativ lempelse og andre foranstaltninger undlod at løse problemerne og skubbede dem kun ud i fremtiden.” Ved at vende tilbage til den politik nu, bekræfter centralbankerne, at Putin har ret.

Lyndon LaRouche sagde i en videooptaget tale til en konference i Rusland på bunden af det økonomiske sammenbrud i 2009 efter den finansielle krise, at kun et nyt kreditsystem – ikke et monetært, men et kreditsystem – kunne iværksætte et reelt økonomisk opsving. Teksten til disse bemærkninger, “Aftale blandt fire magter kan afværge et totalt sammenbrud”, offentliggøres i den 14. juni, 2019-udgaven af Executive Intelligence Review. Ved at identificere de initiativtagende

magter som Kina, Rusland, USA og Indien, specificerede LaRouche: "Menneskehedens fremtid, selv om det er nogle generationer borte, afhænger nu af udviklingen af Månens kolonisering som et produktionscenter for at bygge dele af udstyr, der vil bringe mennesket videre til koloniseringen af Mars. Dette vil være en grundlæggende ændring i karakteren af menneskets tilsyneladende skæbne i løbet af denne periode". Denne "videnskabelige drivkraft" for kreativitet og produktivitet udgjorde en anden af LaRouches økonomiske "Fire Love" i 2014.

De store projekter på Jorden og i Solsystemet er der til at blive gennemført med et nyt kreditsystem; Kina har med sit Bælte- og Vejinitiativ iværksat processen. I USA ligger de store projekter umiddelbart foran os i udviklingslandene Mexico og Mellemamerika, og er allerede blevet foreslået i en eller anden form til Trumps regering. For at gennemføre dem – og for at forhindre det ødelæggende forestående finanskraak – kræves der et nyt kreditsystem fra de fire magter, som LaRouche foreslog det.